

Zarzuty i główne argumenty

Republika Francuska miała obowiązek, niezwłocznie po wydaniu wyroku przez Trybunał, wszcząć niezbędną procedurę legislacyjną i przyjąć stosowne zmiany w celu zastosowania się do dyrektywy 90/219/EWG.

Do dnia dzisiejszego, po upływie 14 lat, tj. odpowiednio dziesięciu i siedmiu lat po upływie terminu transpozycji dyrektywy i dwa lata po wydaniu wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie, konieczne zmiany, dotyczące zarówno przepisów ustawowych, jak i wykonawczych, nie zostały przyjęte.

(¹) Rec. 2003, str. I-14355.

(²) Dyrektywa Rady 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie, Dz.U. L 117, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-81/06)

(2006/C 86/31)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 8 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji, reprezentowanej przez F. Simonettiego i D. Recchię, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/42/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 ust. 1 tej dyrektywy;
2. obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 21 lipca 2004 r.

(¹) Dz.U. L 197, z 21.07.2001, str. 9

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-82/06)

(2006/C 86/32)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 8 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Republice Włoskiej wniesiona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez D. Recchię i M. Konstantinidisa, działających w charakterze pełnomocników.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Republika Włoska, nie opracowując ani nie przekazując:
 - planu gospodarowania odpadami, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 75/442/EWG (¹), w zmienionym brzmieniu, dla regionów Rimini;
 - planu gospodarowania odpadami zawierającego właściwe miejsca i zakłady unieszkodliwiania odpadów i odpadów niebezpiecznych, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 75/442/EWG (¹), w zmienionym brzmieniu, dla regionów Lacjum;
 - planu gospodarowania odpadami przewidzianego w art. 6 dyrektywy 91/689/EWG (²), dla regionów Friuli Wenecja Julijska i Pulia, dla regionu autonomicznego Bolzano i dla regionu Rimini,
 uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 7 ust. 1 dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów, w zmienionym brzmieniu, i art. 6 dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na podstawie art. 7 dyrektywy w sprawie odpadów w zmienionym brzmieniu oraz art. 6 dyrektywy w sprawie odpadów niebezpiecznych w zmienionym brzmieniu Państwa Członkowskie zobowiązane są opracować i przekazać Komisji plany gospodarowania odpadami.

Sytuacja we Włoszech w doniesieniu do opracowania i przekazania planów gospodarowania odpadami nie została dotąd uregulowana. Komisja nie otrzymała do tej pory zgodnie ze wspomnianymi dyrektywami wszystkich planów.

(¹) Dz.U. L 194, str. 39.

(²) Dz.U. L 377, str. 20.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-83/06)

(2006/C 86/33)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 9 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez C. Cattabrigę, działającą w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2004/103/WE (¹) z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE (²), które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniu, które na niej ciąży na mocy art. 8 ust. 1 tej dyrektywy;

2. obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/42 upłynął w dniu 31 grudnia 2004 r.

(¹) Dz.U. L 313, str. 16

(²) Dz.U. L 169, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-89/06)

(2006/C 86/34)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 14 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez António Caeirosa i Bernharda Schimę, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, po pierwsze, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/30/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 1 powołanej dyrektywy 2003/30/WE;

— stwierdzenie, po drugie, iż nie podając tych przepisów niezwłocznie do wiadomości Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 1 powołanej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2002/49/WE upłynął w dniu 31 grudnia 2004 r.

(¹) Dz.U. L 123, str. 42